

Prasība, kas celta 2013. gada 12. augustā — Gruppo Norton/ITSB — Marín Nicolás (“Gruppo Norton S.r.l.”)

(Lieta T-427/13)

(2013/C 313/56)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gruppo Norton Srl (Carini, Itālija) (pārstāvis — M. García Lirola, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

— izskatīt lietu pēc būtības, nospriest, ka preču zīme ir reģistrējama attiecībā uz visām pieteiktajām precēm

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “Gruppo Norton S.r.l.” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. un 9. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 169 753

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Victoriano Marín Nicolás

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas preču zīme “NORTON HISPANO” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: daļēji apmierināt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību atzīt par nepieņemamu

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 19. augustā — IOC-UK/Padome

(Lieta T-428/13)

(2013/C 313/57)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers un N. Pilkington, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2013. gada 6. jūnija Lēmumu 2013/270/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 156/10), un Padomes 2013. gada 6. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 522/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 156/3), ciktāl apstrīdētie tiesību akti attiecas uz prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus saistībā ar būtiskas procesuālas prasības pārkāpumu, kā arī Līgumu un ar to piemērošanu saistīto tiesību normu pārkāpumu: tiesību tikt uzklautam pārkāpums; pienācīga pamatojuma nenorādīšana; tiesību uz aizstāvību pārkāpums; acīmredzama kļūda vērtējumā; samērīguma pamatprincipa pārkāpums; vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principa pārkāpums un pamattiesību uz īpašumu pārkāpums.

Prasītāja uzskata, ka Komisija nav uzklautusi prasītāju un nekādas pretējas norādes nevarot to attaisnot. Turklāt Padome nav norādījusi pietiekamu pamatojumu. Uz prasītājas lūgumu, lai tiktu sniegts plašāks pamatojums un tiktu sniegta piekļuve dokumentiem, vēl nav atbildēts, izņemot īsu vēstuli, ar kuru tiek apstiprināta šī lūguma saņemšana. Ar šo bezdarbību Padome ir pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību, kurai ir bijusi liegta iespēja efektīvi apstrīdēt Padomes konstatācijas, jo prasītāja ar šīm konstatācijām nav bijusi iepazīstināta. Papildus tam Padome nav sniegusi pamatojumu tam, ka NIOC netiešā kontrole pār prasītāju ietvertu ekonomisko ieguvumu Irānas valstij, kas būtu pretrunā apstrīdētā lēmuma un regulas mērķim. Saistībā ar pamatojumu prasītājas iekļaušanai sarakstā, tā uzskata, ka šis pamatojums ir vai nu nepietiekams, vai arī tajā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Turklāt no sarakstā iekļaušanas lēmuma mērķu salīdzinājuma kopumā ar šī lēmuma praktisko ietekmi uz prasītāju izriet, ka šis lēmums ir nesamērīgs. Visbeidzot, Padome ir pārkāpusi pamattiesības uz īpašumu, īstenojot pasākumus, kuru samērīgumu nevar pārbaudīt.